

APARTHEID in SCHAARBEEK

" IK WEET HET NU WEL " ZEGT EEN TURKSE GASTARBEIDER, " VOLGEND JAAR HOUD IK MIJN KINDEREN THUIS. IK KAN ZE TOCH NIET OP STRAAT LATEN IOPEN. "

In het voetspoor van Zuid-Afrika zal nu ook de gemeente Schaarbeek met een vorm van apartheid beginnen. Vanaf volgend schooljaar wil men 2 soorten lager onderwijs organiseren: in de ene school kunnen Belgen en uitsteking franssprekende buitenlanders terecht, de andere klassen worden voorbehouden aan migranten.

In één geval zullen de migranten en Belgen zelfs in verschillende, zij het belendende scholen zitten, en krijgen ze elk een aparte uitgang. De Belgen en de vreemdelingen die goed Frans kennen, kunnen normaal onderwijs volgen, de anderen volgen lager onderwijs waarbij het accent zal liggen op taalonderricht. Bij voldoende kennis van het Frans mogen ze over stappen naar het hogere Belgische niveau.

MRAX (de franstalige vereniging tegen racisme en xenofobie) wijst erop dat de gemeente of schooldirectie wel naar eigen goeddunken migranten in het lagere niveauonderwijs zal kunnen plaatsen.

Behalve voor de lagere school heeft Schaarbeek ook een primeur klaar voor het secundair: leerlingen mogen pas in gemeentelijke atheneas of lycées binnen als ze in het laatste jaar lagere school 70 % van de punten behaalden. Met die 70% maatregel zal men ook weer migrantenkinderen uit de Humaniora weghouden.

MRAX meent dat de maatregelen van NOLS en zijn College politiek bedoeld zijn. Nols beloofde zijn rechtse kiezers bij de gemeenteraadsverkiezingen harde maatregelen tegen de gastarbeiders. Daar is Nols nu duidelijk mee bezig, hij probeert de migranten uit de gemeente te pesten, en het waakroepende is dat hij daarvoor de kinderen aanpakt.

Te vrezen valt nu dat de andere gemeenten uit het Brusselse Nols weer zullen volgen. Ook VU en CVP hebben reeds hun ongenoegen laten blijken over deze immunitatie - maatregelen. De VU sprak zelfs over een asociale apartheidspolitiek! Betrokken onderwijszand personeel vindt deze plannen ronduit walgelijk: " Iedereen moet dezelfde kansen krijgen. We hebben ze naar België gehaald; hebben hen uitgebuit, en nu er geen werk meer is, hebben ze ook geen rechten meer. 2de categorie onderwijs kan nu wel volstaan voor de vreemdelingen. "

Volgens ons wordt het nu stilaan de hoogste tijd dat er een wettelijke regeling komt om dergelijke uitspattingen in de toekomst tegen te gaan.

MET TEVEN'S ONZE VERONTSCHULDIGEN
VOOR DE ORGANISATOREN W.D. DEBAT-
AVOND " STOP INTERVENTIE IN CENTRAAL
AMERIKA " - OM HET FEIT DAT DOOR EEN
DOM HISVERSTAND JULIE PAHFLET NIET
IN ONZE NIEUWSBRIEF VERSCHIEEN.
NOGHAALS EXCUS. (!).

Mevr. L. GILLET (in het Frans). — In de commissie gaf de minister te kennen dat hij de wet van 8 april 1965 wenst te wijzigen, die het gevolg is van de evolutie van de beperking van het ouderlijk gezag en van een meer preventieve dan bestraffende aanpak. Die wet moet aan de hervorming van de instellingen worden aangepast. Men verwijt haar ook vaagheid en ontoereikende middelen. De preventie bleef vaak een vrome wens.

Het voorstel om de leeftijd van de strafrechtelijke meerderheid te verlagen en zo, volgens de minister, de jeugtmisdadigheid aan te pakken, strookt niet met de werkzaamheden van de commissie voor de hervorming van het Strafwetboek. Als men de minderjarige verantwoordelijk stelt voor zijn handelingen moet men hem ook burgerlijke en politieke rechten geven. Het begrip « ernstig lichamelijk geweld » wordt niet nader bepaald en het parket zal eigenmachtig beslissen of de zaak tot de bevoegdheid van de jeugtrechtbank of van de correctionele rechtbank behoort.

Zelfs als zij een bijzondere opvang krijgen zullen de jonge delinquenten toch in een misdadig klimaat terecht komen. Wat zal men doen om hen opnieuw in de maatschappij in te schakelen? Iedereen veroordeelt geweld, maar men zal het geweld niet verhelpen door aan de rechter toe te staan een jongere van minder dan 18 jaar naar de gevangenis te sturen. Misdadigheid is een tekort van maatschappelijk onbehagen: men moet de wortels van het kwaad aanpakken.

Er is dus een samenhangend beschermingsbeleid geboden en de middelen om de individuele gevallen op te vangen, moeten worden uitgebreid.

INDRUKWEKKEND WEER !

NIEUWSBRIEF NR. 7

EEN PUBLICATIE VAN DE RADICALE CRIMINOLOGEN.

dinsdag 22 maart 1983

- * APARTHEID IN SCHAARBEEK
- * BEGROTING 1982 VAN JUSTITIE
- * RIJSWAACHT PROVOCATIE IN LEUVEN

Het citaat van Mevr. Gillet (rechts afgedrukt) is afkomstig uit een debat dat op 19/11/82 gevoerd werd in de senaat

BEGROTING '82 JUSTITIE

Een aantal opmerkingen

Tijdens het debat in de kamer naar aanleiding van de bespreking van het departement Justitie merkt Baert op 8/12/1982 op, dat er vandaag dubbel zoveel zaken te behandelen zijn voor de gerechtshoven als in 1974. De opmerking van Baert is bedoeld om het structureel karakter van de achterstand der gerechtshoven inzake de te behandelen dossiers aan te duiden, maar het zegt ons evenveel over hoe de parketten reageren op het menselijk gedrag ten tijde van economische crisis: meer repressie. De achterstand der gerechtshoven brengt mee dat het aantal dat in voorlopige hechtenis verkeert enorm uitgebreid, en de gevangenen zijn al zo overvol. Het strafrecht is in tijden als deze machteloos en provocerend, als ze wil ten strijde trekken tegen de misdaad, en dit niet alleen ten aanzien van vermogensdelicten. Eerder in het genoemde debat had R. Declercq het voorbeeld gegeven van een gezin met een dronkzuchtige vader, waarbij de moeder bij verstek veroordeeld wordt tot vijf maand effectief voor het uitgeven van twee kleine cheques zonder dekking van 1000bf en 3000bf, omdat ze de eindjes niet meer samen knopen kon. Vervanging van de vrijheidsstraf door een geldboete of een gemeenschapsdienst is hier even afstotend. Strafrecht is hier uit den boze, en per geval dient te worden uitgemaakt of de zogenaamde 'misdad' die gepleegd werd, geen ultieme wanhoopsdaad was. Het is een contradictio in terminis als men de illusie wil creëren mensen door een straf tot betere gevoelens te brengen, zonder dat aan de maatschappelijke werkelijkheid iets verandert. Als recht nog wil deel uitmaken van het begrip 'rechtvaardigheid' dan dient de individualisering van de benadering ten aanzien van de gepleegde delicten tot in de uiterste consequenties worden doorgetrokken. Zulk een rechtschepping kan natuurlijk niet gerealiseerd worden door de huidige magistratuur. 'Alleen al de wedden van de rechterlijke macht, dat zijn de staande en zittende magistraten en de griffiers, bedragen 7 miljard.', stelt Gol tijdens het genoemde kamerdebat. De verleiding is groot om nu al de vergelijking te trekken met de 0,5 miljard die voorzien is voor de voeding en het onderhoud van de \pm 20.000 veroordeelden per jaar, of de \pm 6000 (permanente) gedetineerden. Wat weten magistraten die zoveel verdienen per jaar van de problemen af van een moeder van een gezin dat een ongedekte cheque uitgeeft van 1000bf? Er is achterstand bij de rechterlijke molen, er is overbevolking in de gevangenis. Wat doet Gol? Gepensioneerde magistraten de kans geven terug mee te werken, en nieuwe gevangenen bouwen. Wil men van ons toch een suggestie binnen deze repressieve organisatie, die zelf verantwoordelijk is voor zoveel misdaad, dan moet deze in de eerste plaats gezocht worden binnen het seponeringsbeleid van de parketten. Op niveau van de onderzoeksrechter moet per geval een 'commissie' worden geïnstalleerd met slachtoffer en dader, plus een aantal betrokkenen en specialisten. Als het konflikt afgehandeld is, of er is een individuele oplossing gevonden voor de 'individuele noodtoestand' die aan de basis lag van het gepleegde delict, dan dient er te worden geseponereerd. Verbonden aan deze commissie is een groep van mensen, die maandelijks een politiek rapport opstellen met betrekking tot 'sociale wantoestanden' die zich hebben geopenbaard in de commissie. De 'diensten aan de gemeenschap' is een prima maatregel voor zover de betrokkene blijk gegeven heeft van onwetendheid over een bepaald maatschappelijk feit. Iemand die bv. geld van bejaarden gestolen heeft kan bv. verplicht worden een tijdje te gaan werken als 'gezinshelper' bij bejaarde gezinnen. Steeds opnieuw dient er echter een doorgedreven individuele analyse zijn, waarbij het individu in kwestie suggesties vermag te doen. Het is ronduit belachelijk Gol in het kamerdebat te horen beweren

dat alternatieve straffen, in de vorm van een 'dienst aan de gemeenschap' concurrentieel zouden zijn ten aanzien van de niet-delinkwente werklozen. Gol zou beter eens het koopkrachtverlies, dat hij de Belgische bevolking heeft laten leiden door zijn versoberingsmaatregelen, bekijken, en van daaruit eens de verscherping van een aantal noden nader bezien. De dienst aan de gemeenschap dient immers beperkt in tijd te zijn, en eigen aan het geval.

'Toutes les courtes peines de prison ont un effet criminogène beaucoup plus sensible qu'elles n'ont un effet curatif sur ceux qui y sont soumis', stelt Gol op de genoemde vergadering. Als de korte gevangenisstraffen criminogene effecten meebrengen, dan zullen langere gevangenisstraffen deze des te meer hebben wellicht. Gevangenisstraf is ongetwijfeld noodzakelijk in een aantal noodgevallen van mensen, wiens agressie een peil bereikt heeft dat er maatschappelijk leed te verwachten valt, (al laat het korte bestek van deze tekst niet toe dit verder te expliciteren). Gevangenisstraffen moeten slechts voor een korte periode zijn, en in die tijd moet er met de medewerking van alle betrokkenen gestreefd worden naar een oplossing. De gevangenis zelf dient in de mate van het mogelijke functioneren als de samenleving buiten, wat betekent dat er een hoge mate van democratie aanwezig is. Wat wij met betrekking tot het huidige gevangenisregime als prioritaire eisen stellen is het recht op vergadering voor alle gevangenen en dit zonder aanwezigheid van welke bewaker ook. Het is enkel onder die voorwaarde dat de populatie gevangenen in een gevangenis zelf kan bepalen wat ze wil, en het is enkel door een gegroepeerd optreden dat ze binnen de gevangenis aan machtsverwerving kan doen.

HET AKTIEKOMITEE TEGEN DE 100 MILJARD WAPENAANKOOP

protesteert in een perscommuniqué tegen het intimidierend en provocerend optreden van de rijkswacht tijdens de fakkeltocht die vorige woensdag 16/3 werd georganiseerd tegen de 100 miljard wapenaankoop. De fakkeltocht zou vertrekken omstreeks 20h op het Ladeuzeplein. Iets voor 20h stelden zich 22 rijkswachtcombis demonstratief op rondom het plein. Een aantal betogers werden grondig gefouilleerd en fakkels werden tijdelijk in beslaggenomen. Rijkswachters liepen zelfs tussen de groep, terwijl deze klaarstond om te vertrekken. Dat deze intimidatie velen heeft afgeschrikt om mee te betogen, bewijst het feit dat de betoging vertrok met 200 manifestanten, om na enkele honderden meters plots aan te groeien tot een quantum van 500. Eenmaal aangekomen aan de Tarweschoof, de Natokazerne aan de Parkstraat, is opnieuw de rijkswacht zich in volle gevechtstenue gaan opstellen aan de kop van de betoging. Bij het mindste incident heeft zij brutaal gechargeerd en vervolgens tot minstens 22h30 de campus langs een aantal uitgangen afgesloten. Het Aktiekomiteé is ervan overtuigd dat er die avond geen rellen geweest waren met de rijkswacht, als deze zich meer diskreet op de achtergrond gehouden had.

Het Aktiekomitee betreurt het incident met de journalisten, die bijna gewond geraakten als gevolg van de agressie van sommige betogers. Het is te vrezen dat dergelijke misverstanden zullen toenemen, als de inlichtingendiensten van de overheid doorgaan met het continu fotograferen en ficheren van betogingen en betogers. Het Aktiekomitee verwerpt de journalistieke verwerking van deze gebeurtenissen, die als gevolg van een ziekelijke sensatiehunker alle aandacht in de dagbladers heeft toegespitst op de herrie na de betoging. Hiermee minimaliseert men het feitelijk protest, van 500 betogers tegen de miljarden wapenaankoop, eveneens uitgedrukt in de massale aanwezigheid (1100 mensen) op de meeting naderhand in de Alma II, die georganiseerd werd onder de titel 'Nacht van de Belgische rock'.